

Közel kerülni az emberek lelkéhez

Dérer Ferenc kétkötetes riportkönyvét az összevont Könyvmaraton – Holnap Fesztven mutatta be **Szűcs László** és **Máté Zsófia**.

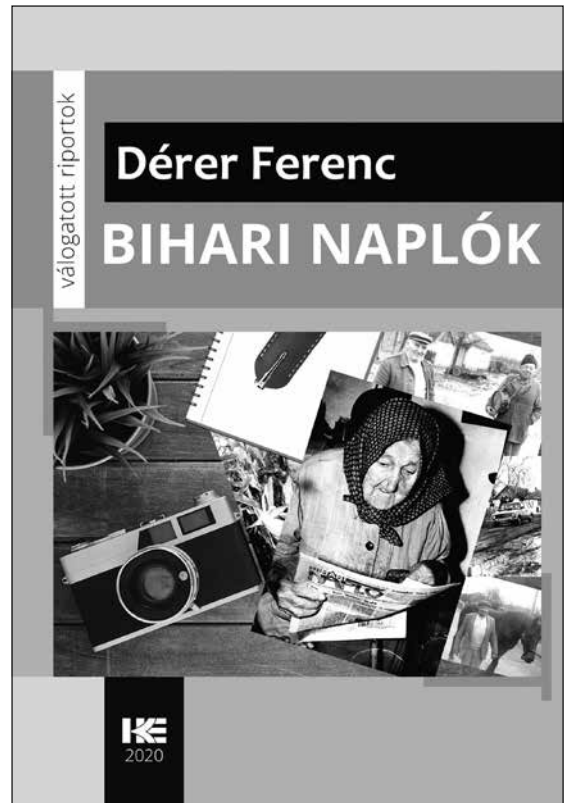
A kötetből egy gazdag, bő három évtizedes újságírói pálya bontakozik ki. A faluriportok egy része a *Bihari Napló* hasábjain jelent meg két-három évtizeddel ezelőtt, a válogatás másik részébe pedig azok az írások tartoznak, amelyek a 2010-es esztendőkből jellemezték meg a *Biharország* folyóiratban.

A beszélgetés elején Dérer Ferenc mesélt egyebek mellett arról, hogy már diákként érdeklődött az újságírás iránt, és hogy az egykori érmihályfalvi pedagógus hogyan vált zsurnalisztává. Szó volt a fáklyás és a bihari naplós időszakokról, a *BN* népszerűvé vált Megyejáró rovatáról, amelynek rengeteg külmunkatársa is volt. A napilap '90 után egyre többet foglalkozott a vidéki élettel, előfizetőinek hatvan-hetven százaléka falun élt. Dérer Ferenc sok helyre eljutott. Valóban keresztül-kasul bejárta a megyét. Másféle világ volt az, akkoriban még nem volt konkurenciája a napsajtónak.

Amikor a 2010-es években publikálni kezdett a *Biharországban*, fölmerült, hogy akad egy-két olyan település, ahol még nem járt újságírói pályafutása során. Nosza, ezeket is örömmel fölkereste. Mint mondta, mindig közösen beszéltek meg Máté Zsófiával, a *Biharország* főszerkesztőjével, hogy mikor milyen településekre világítsanak rá, hová érdemes kilátogatni.

Megyénk tájegységei szerint rendeződik fejezetekbe a riportkönyv – mutatott rá Szűcs László, a kiadvány szerkesztője. A kötet szerzője hangsúlyozta: minden „kirándulás” előtt tájékozódik, igyekszik minél alaposabban felkészülni. Soha nem indul el úgy, hogy ne tanulmányozza a település múltját, történelmét.

Sokáig és sok mindent mesélhetne Dérer Ferenc ezekről a falujárásokról. Feltérképezte például az Érsemjén melletti tanyavilágot. Érdekes életképeket hozott Barantórról. Említést tett több kedvenc településéről. Arról, hogyan

fedezte föl például Magyarcséke, Dólyapuszta, Ant, Váradles érdekességeit. Jelenleg nem tud olyan magyarlakta Bihar megyei településről, ahol ne járt volna. Ugyanolyan örömmel és kíváncsisággal tájékozódott az érmelléki lópólvilágról, mint, mondjuk, a húsvéti szokásokról vagy a köbölküti karácsonyi hagyományokról.

Kedves emlék a szerzőnek az is, amikor egy alkalommal az akkor mindössze 12 éves lányával kerékpárra pattantak, s végigkarikáztak a falvakon egészen Mihályfalváig. Szép gyermekkori emlékek fűzik a Mihályfalva melletti tanyavilághoz is.

Dérer Ferenc megemlékezett néhány lelkének kedves riportalanjáról, olyan nagyszerű emberekről, akik sokat tettek az egész faluért, közösségükért. Sajnos közülük jó néhányan már távoztak e földi létből.

Végül a falujáró riportter ekként summázta vándorlásait: „Mindenhová szívesen mentem. És szívesen is láttak. Tiszteltem az ott élő embereket. Újságíróként fontos a közvetlenség, a tisztelet, hogy minél közelebb kerüljünk az emberekhez.”

T. H.